Ontmoetingscentrum
DE PAPERCLIP

2024-06-20 Inspreken gemeenteraad

Precies vijf minuten heb ik, voorzitter van Ontmoetingscentrum De Paperclip, om u er allen van te overtuigen dat wat nu voor u ligt, het begin is van het einde. Van het einde van het Rhedens model. Van het einde van de dorpshuizen. Van het einde van ondersteuning van de groep mensen in de samenleving, voor wie al zo weinig mogelijk is in het leven. Ik sta hier niet alleen, want ik heb ook de andere insprekers van dinsdagavond en vanavond gehoord en begrijp ook dat er zware beslissingen moeten worden genomen door u. U heeft helaas de verantwoordelijkheid om - met het mes op tafel - te oordelen over de voorliggende plannen. Sterkte met het nemen van besluiten.

U staat op 2 juli voor een bijna onmogelijke keus. U staat op het punt om de toekomst te veranderen. Een toekomst die er niet rooskleurig uit ziet. Zeker niet. Het tegengestelde is helaas waar: u gaat een groot deel van het sociaal domein, waar honderden vrijwilligers in deze gemeente dag in dag uit zo keihard voor werken, tot de grond toe afbreken. Maar het is nog niet te laat. Het is aan u om het tij te keren.

Om ervoor te zorgen dat Ontmoetingscentrum De Paperclip en alle andere dorpshuizen in de gemeente, kunnen blijven doen wat ze doen. Dag na dag. Wij bij De Paperclip hebben drie kernbegrippen die duidelijk maken waar we voor staan: Ontmoeting, Ontspanning en Ontwikkeling. Vier- tot vijfhonderd mensen komen week in, week uit bij ons in De Paperclip over de vloer. Voor een kop koffie, een potje biljart, een cursus of een activiteit. Neem onze maandelijkse lunch, en wekelijkse koffieochtend. Mensen die daar komen zijn zó blij om anderen te ontmoeten!

Nog maar een paar jaren geleden hebt u allen hier in dit huis de Dorpshuizen nota vastgesteld. Waarin u aangeeft samen met de inwoners te willen zorgen voor de ontmoeting. Waarin u aangeeft dit sámen te willen doen. Waarvan u zegt dat blijvend te ondersteunen.

En dan komen wij er bij toeval enkele dagen geleden achter, dat u dit alles mogelijk net zo hard gaat afbreken. Wat blijft erover van een betrouwbare overheid? Als de gemeente, de overheid die het dichtst bij de inwoner staat, zich al zo weinig gelegen laat liggen aan die inwoner, wie moet er dan voor hen zijn? Het kan niet zo zijn dat de vele vrijwilligers zich het snot voor de ogen werken om de inwoners een tweede thuis te geven en de gemeente zich daarvan terugtrekt. Zegt: leuk wat jullie vrijwilligers doen, maar jullie kunnen nog wel een tandje erbij zetten. Ze redden het wel zonder ons. Nee, we redden het NIET zonder u!

Ik kan u vanavond namens ons Bestuur melden dat wij in het uiterste geval - waarin u gezamenlijk afziet van de ondersteuning van De Paperclip – genoodzaakt zijn om ook het bijltje erbij neer te gooien. Waarom zouden wij onze energie nog steken in zaken die u als Gemeenteraad niet meer belangrijk genoeg vindt om te ondersteunen? Want zonder kunnen wij niet overleven.
Niet alleen onze bezoekers, maar vooral ook onze vrijwilligers die zich dagelijks met hart en ziel inzetten, zullen straks in een gat vallen.

Ik wil eindigen met een dringende oproep aan u allen: denk heel goed na wat de gevolgen zijn van uw bezuinigingsbesluiten. En zeggen wij dit alles zonder alternatieven te hebben? Nee, want wij hebben suggesties voor andere bezuinigingen om deze te voorkomen. En we zijn graag bereid die op verzoek met u te delen.